

Consell Confederal Intersindical Valenciana

València, 17 de febrer de 2018

Línies d'acció sindical 2018

1.- Marc General de l'acció sindical

El president Mariano Rajoy ha afirmat que “la crisi ja es historia”. Les paraules del president del govern espanyol contrasten amb la realitat en què viuen milions de persones a l'estat espanyol i al País Valencià. Les dades macroeconòmiques i els beneficis empresarials també contrasten amb la situació del mercat laboral caracteritzat per la transformació de l'ocupació estable en ocupació precària, els falsos autònoms, l'ocupació de baixa qualitat, l'estacionalitat, la rotació laboral o l'empobriement de la gent treballadora, la gent aturada i les persones pensionistes.

Les dades són clares, desmenteixen i posen en evidència, les declaracions que es reiteren des del govern. En l'àmbit estatal hi ha 3,4 milions de persones en l'atur registrat, 3,7 milions de persones demandants d'ocupació, 57,9% sense cobertura de desocupació i la contractació temporal abasta el 26,8% de la població assalariada. La taxa d'atur és del 16,7%, dobla la de la zona euro que és del 8,7%. En el cas dels homes, del 15,2%, i de les dones, 18,5%. En 2017 la taxa d'atur masculí s'ha reduït en un 11%, mentre que el femení només en un 5,5%. Pel que fa a la gent jove, la taxa de desocupació és del 37,9%, mentre que a la zona euro és del 18,2%.

En concret, al País Valencià, la taxa d'atur és del 17,5%: 387.705 persones desocupades, de les quals 225.337 són dones i 160.388 homes. Durant l'any 2017 l'atur s'ha reduït en un 7,94% (a l'estat un 7,84%), i la contractació indefinida ha estat del 9,30% del conjunt dels contractes signats.

Si parlem dels salaris, les polítiques d'austeritat han suposat una devaluació salarial important, n'era un dels seus objectius, per exemple el personal del sector públic ha perdut entre un 14% i un 15% del poder adquisitiu des de 2010. També en el sector privat la pèrdua de poder

adquisitiu n'és important malgrat el miratge de les dades de 2017 que són irrealistes en haver estat l'IPC al voltant del 2% durant gran part de l'any. Les persones pensionistes porten camí de perdre un 30% si continua la tendència imposada pel govern espanyol i enguany ha augmentat l'edat de jubilació als 65 anys i sis mesos per efecte de les reformes de les pensions de 2011 (pactada pel govern, CCOO, UGT, CEPYME i CEOE) i de 2013 (imposada pel govern de Mariano Rajoy).

La ministra d'Ocupació i Seguretat Social, Fátima Báñez, afirma que “Espanya ha eixit de la crisi”, es veuen “senyals esperançadors” i “l'ocupació que arriba amb la recuperació és de més qualitat que la que se'n va anar amb la crisi”. Les dades contradiuen les declaracions de la ministra, però aquest missatge es repeteix constantment per fer-nos creure que és cert, tot i que molta gent pateix els efectes de les polítiques antisocials del seu govern. Davant d'aquesta situació hem d'organitzar-nos i prendre els carrers, i com va escriure Gabriel Celaya “¡A la calle!, que ya es hora».

El Sindicat té com una de les seues prioritats la lluita contra l'atur, la precarietat i l'exclusió social. Aquesta és una de les nostres tasques més importants, en aquest moment on la classe treballadora ha estat i està sent desposseïda brutalment. En aquest context, tenim un ferm compromís per combatre la desigualtat generada per les polítiques neoliberals que s'hi apliquen seguint els dictats de la troika. Nosaltres considerem que per aconseguir-ho cal impulsar la lluita, l'organització i la mobilització, sostinguda en el temps, mitjançant la unitat dels sindicats, comitès d'empresa i juntes de personal, col·lectius en lluita, moviments, xarxes i plataformes socials, i generar espais unitaris, des de baix, horitzontals, assemblearis, democràtics, plurals i diversos, que superen l'actual fragmentació de les lluites laborals i socials. El Sindicat participa en les Marxes de la Dignitat, CICLO, No + precarietat, Coordinadora Estatal

en Defensa del Sistema Públic de Pensions, Coordinadora Feminista, espais sectorials, les xarxes del sindicalisme de classe o donem suport a les lluites de la PAH o la Marea Bàsica.

Intersindical Valenciana considera que és necessària la posada en valor de la tasca sindical, la sindicalització, la formació i la pressa de consciència de les treballadores i treballadors, en actiu, precaris, aturats, o jubilats, sobre la seua situació, sobre quines són les causes de la seua pauperització. Per tot açò, considerem que cal enfortir el moviment sindical, la Intersindical Valenciana, els seus sindicats i les seues estructures, com a garantia per defensar els interessos de la classe treballadora, la millora de les seues condicions laborals i econòmiques i per frenar les polítiques antisocials. Per això, fem una crida a tota la nostra afiliació a participar activament en la presa de decisions i en la vida sindical, constituir seccions sindicals en els centres de treball, constituir nuclis sindicals per dinamitzar la participació de les seues companyes i companys en les reunions, assemblees o lluites laborals, proposar a la plantilla del seu centre afiliar-se al nostre sindicat, participar en els processos electorals sindicals presentant-se com a delegada o delegat sindical i participar en totes les convocatòries que faça el sindicat.

Intersindical Valenciana aposta per altres polítiques socials, laborals i econòmiques que garantisquen una vida, un treball i un habitatge dignes per les treballadores i treballadors i el conjunt de la ciutadania. Les nostres propostes es concreten en un conjunt de mesures entre les quals destaquem: la necessària derogació de la reforma laboral de 2012, la derogació de les reformes de les pensions, la millora dels salaris i pensions, la reducció de la jornada laboral sense reducció salarial, l'augment de la protecció social, la potenciació dels serveis públics, una reforma fiscal progressiva, el combat del frau fiscal i l'economia submergida, la dotació de més recursos a la inspecció de treball, l'augment de les inversions en els sectors que generen ocupació de qualitat, l'establiment d'una renda bàsica, polítiques per acabar amb les desigualtats i discriminacions en el món de treball per raó de sexe, edat, procedència o orientació sexual i l'establiment d'un Marc Valencià de relacions laborals i de prestacions

socials que aproxime la negociació col·lectiva als centres de treball. Aquests són els nostres compromisos amb la nostra afiliació, les persones simpatitzants i les treballadores i treballadors.

2.- Línies específiques d'acció sindical

A.- Per la dignificació de les pensions

L'abordatge de la problemàtica de les pensions té dues vessants: per una banda, la millora en les condicions d'accés a una pensió digna i, per l'altra, l'actualització econòmica anual de les mateixes.

La primera d'elles passa, expressament, per la derogació de la reforma de les pensions, de forma que es restablisquen les condicions anteriors d'accés: tant pel que fa a l'edat màxima de jubilació forçosa, el còmput del temps de cotització per accedir-hi i els terminis temporals per la seua quantificació; aspecte aquest últim que, fins i tot, està replantejant-se de nou als corredors del Ministeri de Treball amb propostes d'estendre'l a tota la vida laboral.

Per altra banda, no es pot obviar que la modificació dels criteris per calcular la revalorització de les pensions, substituint el criteri objectiu de l'IPC per un altre d'indeterminat, com és el creixement econòmic, està conduint a una precarització del poder adquisitiu de les pensions, amb increments anual del 0'25%, quan el PIB s'incrementa als darrers anys entre un 2 i un 3%.

En aquest sentit, cal seguir amb les accions de suport a les mobilitzacions que des de la Intersindical de Jubilats i Pensionistes, en coordinació amb la Coordinadora Estatal de Pensionistes, estan duent a terme amb gran encert.

B.- Per la posada en valor de la força del treball

És un fet que, des de fa dècades, l'equilibri entre els diferents factors de producció del nostre sistema d'economia capitalista, està desplaçant-se en favor del capital financer i dels propietaris dels mitjans de producció, devaluant el pes relatiu que té la força del treball en el conjunt del sistema. Aquesta devaluació porta com a conseqüència l'increment de l'atur i la

precarització del marc de relacions laborals, on el referent, per excel·lència, són les reformes laborals imposades al socaire de la crisi econòmica.

Si el que es tracta és posar en valor la força del treball, hem d'orientar la nostra acció sindical cap a una nova regulació del mercat laboral, que passa per la derogació de les reformes laborals de 2010 i 2012, de manera que es pugui garantir el treball, el treball estable i el treball digne.

És per això que s'imposa la necessitat de participar i d'articular moviments socials unitaris que, recuperant l'abandonat concepte de lluita de classes, siguen capaços de restituir el valor de la força del treball al nostre sistema socioeconòmic.

En aquesta mateixa línia, no podem oblidar que el treball digne comporta uns salaris dignes, tant pel que fa al sector privat com al públic, i més si tenim en compte que existeix un debat obert a l'opinió pública sobre la capacitat adquisitiva de la classe treballadora arran del miserable acord sobre la pujada del SMI i sobre les recents dades de devaluació del salari mitjà de l'Estat respecte de l'IPC. Per tant, cal treballar per reivindicar un SMI homologable amb els de l'Europa dels 15, per la revalorització salarial per sobre de les previsions d'increment de l'IPC i, com no, per l'eliminació de la bretxa salarial de gènere i d'edat.

Les Administracions Públiques tampoc són alienes a aquest context en què, salvant les diferències òbvies entre el sector públic i el privat, també s'ha entrat de ple en la precarització de les relacions laborals, tant pel que fa a aspectes retributius com d'estabilitat en l'ocupació.

En aquest escenari s'insereixen l'Acord Sobre Millora de l'Ocupació Pública entre el Ministeri de Hisenda i Funció Pública i les grans centrals sindicals, i les infructuoses negociacions per determinar les retribucions dels empleats i empleades públiques als Pressupostos de 2018. Una dinàmica de recentralització de la política de personal, assumida passivament pel Consell, que suposa un obstacle per a la nostra capacitat d'intervenció; la qual cosa no lleva que eludim

el nostre deure de portar a terme les campanyes informatives i de mobilització, reivindicant la recuperació del poder adquisitiu dels treballadors i treballadores públics i la consolidació de l'ocupació.

C.- Desenvolupament de l'Acord de Legislatura

A grans trets, sis són les assignatures pendents de l'Acord de Legislatura: la consolidació de l'ocupació, la recuperació del poder adquisitiu del personal de la Generalitat, la retribució al 100% de les situacions d'incapacitat temporal, els compromisos sobre salut laboral i sobre igualtat de gènere i protecció contra la violència de gènere i, per últim, la negociació de la nova Llei de la Funció Pública.

Els dos primers ja els hem tractat a l'epígraf anterior, les qüestions de salut laboral i igualtat en tenen un d'específic i dels altres dos farem unes pinzellades:

Sobre les retribucions en situació d'incapacitat temporal, existeix un compromís a l'Acord de Legislatura per la seua millora; un compromís que ha estat ratificat a la MGN I del mes d'octubre de 2017 on es va anunciar la constitució d'una comissió tècnica, a la qual Intersindical Valenciana ja ha aportat una proposta concreta que generalitza el pagament del 100% de les retribucions en aquestes situacions, sent, de moment, l'únic sindicat que ho ha fet. Pel que sabem, la convocatòria d'aquesta comissió tècnica és imminent.

Pel que fa a la negociació de la nova Llei de la Funció Pública Valenciana, cal recordar que el compromís era presentar l'esborrany en 2016, que a gener de 2017 es va presentar un primer esborrany i que, ara, fa una setmana es va presentar un segon i definitiu esborrany sobre el qual s'inicia la negociació al marc d'una comissió tècnica depenent de la MGN I. A data d'avui no és possible fer una valoració global de l'avantprojecte, ja que no hi ha hagut temps material per fer-ho, però sí que podem entrar a valorar les formes.

D'entrada, l'endarreriment en publicar l'esborrany definitiu comporta que difícilment podrà finalitzar-se la tramitació a les Corts en aquesta legislatura i, en conseqüència, l'aplicació de

la capacitat lingüística de les empleades i empleats de la Generalitat entre altres molts aspectes; la qual cosa introdueix un element d'incertesa en la seua viabilitat futura.

D'altra banda, el disseny de la negociació està programat de forma compartimentada, fet que impossibilita qualsevol debat previ sobre la globalitat de l'avantprojecte i, especialment, sobre els punts que a priori poden ser més conflictius; amb la qual cosa, s'augura una negociació llarga i de resultat incert.

Per últim, i sense que guarde relació amb l'Acord de Legislatura, cal comunicar que la constitució de la comissió per la reversió de la gestió de les contingències professionals per les mútues d'accidents de treball ha estat una maniobra dilatòria en tota regla, per justificar la pròrroga tàcita de la concessió per 2018, sense que el dictamen de la comissió haja arribat a cap conclusió per decisió unilateral de l'Administració.

3.- Línies d'actuació en l'Àrea de Moviments Socials

El nostre treball en els moviments socials ha consistit a intentar articular les respostes de la manera més unitària i massiva possible. Un treball, des del respecte a les organitzacions i moviments socials, a través de la cooperació, el suport mutu i la solidaritat molt allunyada dels esquemes de la vella política caracteritzada per l'intent de control.

Podem dir que la Intersindical Valenciana ha avançat molt en aquest camí i que, a dia d'avui, estem presents en la majoria de les xarxes, plataformes i lluites unitàries i que ens hem guanyat el respecte de totes elles per la nostra forma de treballar i per la nostra capacitat de treball.

Des de la nostra organització hem de seguir apostant pel treball des de la base, horitzontal, de forma col·lectiva i cooperativa, amb generositat, i transparència, sumant i apostant per la unitat, amb objectius i reivindicacions clares.

Intersindical Valenciana ha d'estar present en totes les lluites dels diferents àmbits socials del país, estat i internacionals, especialment els

relacionats amb el món del treball. La nostra aposta és treballar per una agenda social unitària per aconseguir avanços significatius en la lluita contra les desigualtats socials, els desequilibris territorials, la defensa del medi ambient, unes polítiques socials per a totes les persones, uns serveis públics de qualitat i la solidaritat internacionalista amb altres pobles i nacions del món. Per avançar en eixe camí, cal dedicar les persones i els recursos necessaris per poder realitzar-la en tots els àmbits - internacional, estatal, nacional, comarcal i local - i implicar la nostra afiliació i militància en aquesta tasca que ha de ser transversal a tots els sindicats que conformen la nostra organització.

4.- Línies d'actuació en l'Àrea de Salut laboral i Medi Ambient

En un món on els recursos són limitats, l'Àrea de Salut Laboral i Medi ambient d'Intersindical Valenciana reivindica el Desenvolupament Sostenible com el seu objectiu prioritari. Per a aconseguir-ho és necessari un pla d'acció global amb fites que possibiliten posar fi a la pobresa, protegir el planeta i assegurar la prosperitat per a la ciutadania, per les treballadores i els treballadors.

Reclamem un "creixement econòmic sostingut, inclusiu i sostenible, l'ocupació plena i productiva, el treball decent i no precari", i tot açò sense deixar de "protegir els drets laborals i promoure un entorn de treball segur i protegit per a totes les treballadores i tots els treballadors, inclosos els migrants, en particular les dones i les persones discriminades i amb ocupacions precàries".

4.1.- Salut laboral

La salut laboral continua sent una assignatura pendent. I, en aquest context, també per al Govern de la Generalitat Valenciana, que malgrat les possibles bones intencions, no compleix les propostes i el calendari marcat en temes de Salut Laboral en l'Acord de Legislatura signat al juny del 2016.

Intersindical ha participat en les meses tècniques de Seguretat i Salut en el Treball per sectors, i a la Comissió Paritària de Seguretat i Salut en el Treball (COPASESA), que ha con-

vocat l'Administració seguint els compromisos pactats en l'Acord de Legislatura. No obstant açò, lamentem constatar que no s'han complert els terminis previstos en la negociació.

En aquests moments ens trobem amb un Pla de Prevenció de Seguretat i Salut Laboral de la Generalitat Valenciana aprovat i publicat, però sense consensuar suficientment i sense que es posen en pràctica en tots els sectors de la Generalitat Valenciana després de la seua aprovació en la COPASESA al gener de 2017. Encara ens trobem sense el Pla de Prevenció en tres sectors de l'Administració Pública de la Generalitat Valenciana, Educació, Administració Pública i Justícia; l'únic sector que ho ha presentat i aprovat, en la COPASESA de desembre de 2017, és el sector de Sanitat. A més, el sector de Justícia no ha convocat encara la mesa tècnica de Seguretat i Salut Laboral.

Seguim reivindicant la gestió pública dels accidents de treball i de les malalties professionals. En aquesta línia, Intersindical ha participat en la Comissió de Mútues (COMUT) que l'Administració va crear amb la finalitat de realitzar una reversió de la gestió de les contingències d'accidents de treball i malalties professionals que les Mútues col·laboradores de la Seguretat Social tenen concertada amb l'Administració de la Generalitat Valenciana. Després de diverses reunions, l'Administració de la Generalitat Valenciana no ha admés les nostres propostes, presentades dins del termini i en la forma escaient, ni les de la resta d'organitzacions sindicals, i un any més tornem a trobar-nos amb la pròrroga del concert de les Mútues col·laboradores de la Seguretat Social en accidents de treball i malalties professionals per a l'any 2018.

Apostem per la formació contínua i integral de tots els treballadors i les treballadores dins de la seua jornada laboral. I en aquest context, l'Àrea de Salut Laboral i Medi ambient i l'Escola de Formació Melchor Botella han organitzat, programat i realitzat tallers i trobades de Prevenció, Seguretat i Salut Laboral l'any 2017, i Jornades de Salut Laboral per al 2018. La participació en les Jornades confederals de Salut Laboral de Sevilla, al maig de 2017, ens ha possibilitat el contacte i la coordinació de Salut Laboral amb altres territoris a nivell Confederal, integrant-nos en un grup de coordinació de

tots els territoris gestionat per la Confederació. I, al seu torn, en Intersindical Valenciana s'ha dinamitzat l'àrea creant grups de coordinació per sindicats i sectors, tant del sector públic i com del privat.

Difonem en xarxes socials temes d'interés, activitats i altres accions relacionades amb l'àrea, també publiquem articles i notes de premsa. Però, malgrat l'esforç posat per publicar l'antiga revista de Salut Laboral i Medi Ambient d'Intersindical no hem pogut traure cap número. Les nostres col·laboracions en la revista d'Intersindical i en la del 1r de Maig, han sigut molt limitades i puntuals.

La campanya reivindicativa del dia de la Salut en el Treball, 28 d'abril, es va realitzar publicant article i notes de premsa i per a la web acompanyada del cartell elaborat per la Confederació i adaptat per al País Valencià. Es va realitzar un acte de lectura de manifest amb veles enceses en homenatge a les persones que havien patit accidents laborals mortals durant l'últim any, la concentració es va realitzar en les capitals de províncies.

Línies d'actuació per a l'any 2018.

L'àrea ha de tenir major protagonisme per la seua rellevància a nivell laboral, perquè la Salut i el medi ambient laboral és molt important a nivell sindical i social. Potenciar l'àrea significa treballar-la des de cada centre de treball, sector i sindicat, i en cadascun dels territoris i per a aconseguir-ho necessitem incrementar els recursos humans, tècnics i econòmics. Cal reforçar l'àrea des d'Intersindical per la seua importància vital i per ser transversal. La salut laboral és un dret humà i no s'ha de retallar.

Seguirem reivindicant la formació, a tots els nivells, i la publicació d'una revista de Salut Laboral i Medi ambient, amb una periodicitat anual o semestral.

Participarem i potenciarem campanyes i la seua difusió en xarxes socials, premsa, revistes i altres mitjans de comunicació amb la finalitat de transmetre informació i les reivindicacions sindicals i socials sobre l'àrea.

A nivell internacional, potenciarem la nostra

participació dins de les nostres possibilitats i intentarem mantenir un contacte continu, en línia i mitjançant publicacions i campanyes, amb organitzacions com l'Agència Europea per a la Seguretat i la Salut en el Treball (EU-O SHA), l'Organització Internacional del Treball (ILO) i l'Organització Mundial de la Salut (OMS). És una altra de les prioritats de l'àrea, perquè en aquestes organitzacions es gesten iniciatives i s'estableixen marcs normatius que incideixen en tots els territoris a nivell mundial.

En un món desigual el nostre objectiu és promoure jornades i documents que promoguen treballs saludables en igualtat de drets, eliminant discriminacions i desigualtats que potencien majors riscos psicosocials. El nostre objectiu és protegir els drets laborals promovent un entorn de treball segur i protegit per a totes les treballadores i els treballadors, inclosos els migrants, en particular els grups discriminats – LGBT i altres –, des d'una perspectiva de gènere, i les persones amb ocupacions precàries.

4.2.- Medi Ambient

Intersindical Valenciana reivindica el dret al medi ambient com un dret humà, per considerar que el desenvolupament ha de ser Sostenible. Considerem que tenim un compromís ètic i social amb el medi ambient i, per a açò, hem de contribuir des de la nostra organització a la sostenibilitat i lluitar contra la destrucció mediambiental i la catàstrofe ecològica que representa el canvi climàtic. La nostra participació ha crescut de forma activa dins de Plataformes antinuclears com "Tanquem Cofrents" i "MIA"; ens preocupa l'aire i ho reivindicuem des de la Plataforma "Per l'aire net de la Foia de Bunyol-Xiva", i també la creada "Contra les emissions tòxiques del Port d'Alacant"; ens preocupa l'aigua superficial i subterrània des de la "Xarxa d'una Nova la Cultura de l'aigua del Xúquer", però també la gestió pública de l'aigua "Xarxa Valenciana per l'Aigua Pública"; la recuperació de l'Horta i del seu entorn, des de la Plataforma "Per l'Horta", "Horta és Futur-NO a la ZAL". Reclamem el dret a la salut en un medi ambient segur i ho reivindicarem en el Dia Mundial del Medi ambient, el 5 de juny.

Ens fem partícips de les reivindicacions formulades per l'Àrea de Medi ambient de la Confederació Intersindical, i les formulem a continuació:

- Dotar en les seus de la Confederació i els llocs de treball, objecte de les nostres reivindicacions laborals, de contenidors específics de reciclatge, amb la finalitat de seleccionar en origen els diferents residus.
- Exigir l'ocupació de materials de qualitat que milloren l'aïllament tèrmic als centres de treball de nova creació o en l'ampliació o reformes dels ja existent.
- Climatització dels centres amb energies renovables.
- Exigir equipaments en els centres de treball amb plaques fotovoltaïques.
- Crear la figura del coordinador/a mediambiental, dins de la Confederació, sindicats i seccions.
- Augmentar les cobertes vegetals i arbres.
- Fomentar els horts urbans que produeixen aliments saludables i transmeten valors educatius, ambientals i ètics.
- Demanar que s'auditen energèticament tots els centres de treball.
- Demandar en els centres de treball un sistema de control d'enllumenat (horari, presència...), que assegure una il·luminació adequada mentre siga necessari i durant el temps previst.
- Lluitar per a incloure l'Educació Ecològica com un eix transversal que forme a les persones en un conjunt de valors que creiem indispensable.
- Utilitzar en el nostre treball diari un tipus de material marcat per la sostenibilitat i el màxim aprofitament.
- Conscienciar els treballadors i les treballadores, la ciutadania, mitjançant xarrades i jornades d'educació mediambiental i salut laboral, i participar activament per a contribuir a un món millor.
- Inculcar el consum d'aliments locals i ecològics, també en els menjadors dels centres de treball, propiciant així una alimentació més sana, propera i respectuosa amb el medi ambient.

5. Impuls i suport a la Vaga Feminista

Des de març del 2017, el moviment feminista estatal, reunit en assemblees obertes, ha anat donant forma i organitzant una vaga feminista. Aquesta vaga està emmarcada en un moviment global, que sobrepasa fronteres i abraça totes les vessants de la vida de les dones: el treball, les cures, el consum i els estudis.

La Confederació Intersindical ha legalitzat la vaga, igual que va fer l'any passat en solitari. Intersindical Valenciana, com a sindicat feminista, ha recollit el mandat del moviment del País Valencià, que ha demanat a les organitzacions sindicals que legalitzen una vaga laboral de 24 hores per denunciar la discriminació laboral que patim les dones.

En un annex teniu informació més detallada sobre la vaga.